Traiectoria biruitoare a ființei omenești

On Septembrie 11, 2012

Stimulează conexiunile profunde din interiorul ființei tale, în așa fel încât maniera în care avansezi în leadership să nu-ți pericliteze identitatea.

Avea să se dea o luptă. Iar eu urmam să iau parte la ea cu un soi de incertitudine perpetuă care mă punea față în față cu mine însumi. O năzuință febrilă, crescândă, spre o schimbare de profunzime a percepției realității personale care conducea la o transformare a conștiinței, mă învăluia ca într-o mantie pseudo-spirituală.

Un soi de derută, o tatonare a spiritului, repetiția insinuantă a unei idei sofisticate care mă urmărea de câtva timp, ascunsă parcă după un colț, gata să-mi sară în față și să mă împingă spre un adevăr incert și necunoscut. Eram încă nepregătit s-o potrivesc, s-o introduc în circuitul valorilor mele.

O luptă, dar totodată o îngemănare a celor două ipostaze ale aceluiași individ, o obsesie ostilă ce se dezvolta gradual, în funcție de coliziunea, răsturnarea, schimbarea celor doi poli ai existenței sale.

Leadership: Dorința ta de a ieși din starea de incertitudine a propriei individualități se exprimă prin încercarea de a face o punte de legătură între esență și creație?

Lupta pentru Eu-l cel adevărat. Eu și adversarul tăcut, nevăzut, nepăsător și nesimțitor. Două atitudini acționând reciproc într-o tensiune continuă pulsatorie. Coerența unei intrigi bine concepute și riguros selectate. Două trasee care se intersectau hotărâtor și nemijlocit, exercitând asupra mea într-o formă când directă, când subtilă, o presiune mai mult sau mai puțin evidentă, fiind parcă supus unui proces competitiv. O rivalitate între două tabere, între două constante psihologice, între două tipuri de personalitate: ca între legendarul Robin Hood – apărătorul, și a adversarului său, Șeriful de Nottingham – uzurpatorul. Unul sigur trebuia eliminat.

Ceva în mine a plesnit atunci, a zvâcnit a protest, fără să pot ascunde asta. Dar rămâneau atât de multe care trebuiau cenzurate. Ieșisem din nou în noapte. Priveam doar fereastra zidului după care mă ascundeam.

În mod inevitabil, trecutul revenise între mine și continuitatea prezentului, în căutarea viitorului. Asemenea unui om care se evită pe sine însuși pentru a nu se hrăni cu himere care îi pot amorți toate așteptările, n-aveam niciun chef să mă joc de-a v-ați ascunselea. Dar nici nu aveam de gând să mă desprind din uriașa plasă de păianjen care prinsese totul din conștiința mea, din trăirile mele, în firele ei lipicioase.

Esența care mă bulversa cu totul era un tumult de emoții conflictuale care păreau să lase în urmă doar o mizerie haotică de impresii referitoare la cine sunt cu adevărat. Creația care mă ridica deasupra sinelui se datora modului în care îmi exprimam sentimentele și trăirile, schimbările ce aveau lor în interiorul meu, astfel încât, în cele din urmă, să dispară căutarea înfricoșătoare a proprilor limite și vanități, iar reaitatea să devină o experiență din care să ies îmbogățit – și la propriu, și la figurat.

Eram pe pilot automat, fără să fiu atent la drum, în căutarea unui viitor necunoscut care putea genera o înțelegere între cele două părți din mine aflate în conflict, o înțelegere care să

mă ajute să-mi revin, jucând cu mine însumi rolul de justițiar care decide între "esență" și "creație".

M-am trezit în fața celui mai bun prieten al meu, a celei mai bune alternative. Am devenit conștient de distanța mare care ne despărțea. Am ieșit din spatele zidului după care mă ascundeam. Şi am văzut lumina.

Leadership: Joci rolul de justițiar care decide între cele două tipuri de compromis: o totală uitare a esenței care te reprezintă sau o frână a creației care te îmbogățește?

Leadershipul este rezultatul anilor petrecuți într-un mediu de conducere. Dar, în același timp, este și un motor al auto-cunoașterii, un rezultat al dobândirii unui alt tip de personalitate prin încercarea de a te reinventa, de a deveni congruent cu tine însuți.

Două trasee sunt justificabile în viața ta, putând a te separa de cine ești cu adevărat. Şi pe care, ca orice alt lider, trebuie să le traversezi nemijlocit: distanța de la esență la creație, și invers. Două constante care se ordonează în opoziții regulate, care se condiționează și se susțin reciproc, contribuind la formarea ta, exercitând asupra propriului tău fel de-a fi, într-o formă când directă, când subtilă, o anumită presiune, o influență care se resimte direct în circuitul valorilor tale și care îți poate decide viitorul.

Pornești în căutarea unui viitor necunoscut care poate genera o înțelegere între cele două părți din tine aflate în conflict? Care este ipostaza în care te identifici acum? Implică ea aspirația de a depăși limitele condiției tale de "Om" supus naturii sale proprii? Sau te regăsești mereu în ipostaza de a-ți dezvolta capacitățile de lider, fără să-ți verifici și să-ți asumi adevărata identitate?

Reușita în leadership depinde de acea parte a personalității care se află în contact nemijllocit cu realitatea guvernată mai mult de forța "creației" decât de dezvăluirile "esenței".

Traiectoria biruitoare a ființei omenești poate fi interpretat ca un proces al devenirii sinelui, al dezvoltării personale, căruia trebuie să i te supui. O desăvârșire a propriei tale personalități. Desemnează temelia schimbării pline de satisfacții și succes, deopotrivă pentru tine ca "Om", nu doar ca "Lider".

Arta de a te autodescoperi și de a-ți înțelege menirea în lume, presupune să înțelegi acea opoziție dintre ceea ce este profund și ceea ce nu este, dintre ceea ce ești și ceea ce vrei să fii. Înseamnă să biruiești rivalitatea între cele două tabere, între cele două constante psihologice, între cele două tipuri de personalitate: realist-nerealist, apărător-uzurpator, care îți pot ruina capacitatea de decizie în momentele cheie ale vieții.

De aceea responsabilitatea și luciditatea tentativelor tale prospective presupune nu numai redefinirea propriei identități, dar și conștientizarea a ceea ce te așteaptă ca replică nedorită a modului în care te percepi și te manifești.

Cunoașterea acestei "replici" nedorite, dar posibile, întrucât exprimă – și în cazul leadershipului, de pildă – convingerile și sensul acțiunilor preconizate, obligându-te pe deoparte la mai multă atenție în vederea evitării unei dedublări a personalității, iar pe de altă parte, la fermitate în găsirea acelei părți din tine care te privește din interior, în timp ce îți interpretezi rolul în modelarea realității sociale.

Ai fi dispus să-ți tratezi cu îngăduință sau nepăsare acele părți din tine care te definesc, ca simple bizarerii fără importanță? Cât de corect ești cu tine însuți?

Traiectoria biruitoare a ființei omenești reprezintă, totodată, rezultatul anilor de căutări, întrebări cu sau fără răspuns, a luptelor "interne" pentru definirea propriului Eu și al potențialului propriu.

Caută în trecut și în interiorul ființei tale, corelează rezultatele analizei dintre ele cu prezentul și astfel drumul spre reușita viitoare este prefigurat, mai ales dacă ești corect cu tine însuți, tenace, riguros, dacă nu rupi conexiunile cu exteriorul și cu realitatea ce te înconjoară, și dacă selectezi acele elemente care te favorizează.

Stimulează conexiunile profunde din interiorul ființei tale, în așa fel încât maniera în care avansezi în leadership să nu-ți pericliteze identitatea.

Source: https://neculaifantanaru.com/traiectoria-biruitoare-a-fiintei-omenesti.html